

ALERTA

Portavoz del Partido
Radical Socialista
de Olot y su comarca
(Adherido al Partido
Radical)

Redacción y Administración: Centro Radical Socialista

20 CTS.

Año I

Olot 4 Julio 1931

N.º 5

N.º 8166

problemas sociales

IV

A pesar que pluralizamos el título de estos modestos artículos, creemos que solo existe un solo problema social, o mejor dicho: las diferentes ramas del problema social deriva de una sola raíz y de ella depende toda la estructura de la cuestión social, y de ella depende el bienestar de toda la clase trabajadora. Tentados estuvimos de escribir: *el bienestar de la Humanidad*, incluyendo pobres y ricos, explotados y explotadores, plebeyos y aristócratas, parias y burgueses, ramerías y marquesas, mártires y tiranos, jóvenes y viejos, blancos y negros, robustos y enfermos, pues creemos que la cuestión social puede solucionarse *humanizando* el mundo a satisfacción de todos, incluso de la clase burguesa, ya que el despojo de sus injustos privilegios será compensado de poder extender su mirada, sin tener de avergonzarse ante la miseria y caras raquílicas, deshechas por los sufrimientos pasados, de los desheredados de la fortuna, de los dejados de la mano de Dios, como vulgarmente se dice para oprobio de los clericales.

Porqué Dios, (tengan presente nuestros lectores que al nombrar Dios hablamos de la Naturaleza) porqué Dios, repetimos, al crear la tierra no puso paredes, ni metas, ni señales divisorias, ni inventó el sistema del

área; todo eso es obra de los hombres; cuestión de fuerza, de conciencia o de honradez. Sin llegar al extremismo de Marx que toda propiedad es un robo, afirmamos que lo es todo origen de propiedad.

No tenemos noticia que Dios llamara en partes a los hombres y dijera a unos: Vosotros trabajareis; a otros: Vosotros mandareis y a los últimos: Vosotros viviréis en éxtasis, rezando o fingiendo rezar.

Dios *debió* reunir toda la sociedad y les dijo:

—Ahí teneis la tierra. Trabajadla unos de una forma y otros de otra, que de ella depende vuestro bienestar. En ella encontrareis piedras, maderas, hierros y plantas medicinales, que debeis utilizar para vuestras necesidades. Ahí teneis el aire y el agua y en esta tabla escrita mi ley:

—Ganarás el pan con el sudor de tu frente!

Y Dios retiróse satisfecho de haber legado una buena herencia, sin pensar que la tierra, su obra suprema, sería causa de disputas, de riñas, de guerras, de millones de asesinatos y de continuas tragedias; porqué uno más fuerte puso un cercado y otro creó una frontera en tanto que el más débil, o más respetuoso de la herencia de Dios, quedóse como el gallo de Moron.

Pero han pasado años y el pobre que

quedóse sin plumas y cacareando ha comprendido la injusticia que con él cometieron y ha dejado el cacareo para lanzar un canto. Un canto sonoro, estridente, armonioso y coreado de una propiedad a otra propiedad, de un pueblo a otro pueblo, de una ciudad a otra ciudad y se esparce más

allá de las fronteras y es comprendido de todas las razas.

Es el canto de las reivindicaciones obreras, es el canto de la Internacional!

URBANO ROSSELLÓ.

(Seguirá).

desde mi pupitre

Todos los ciudadanos debemos colaborar, hoy más que nunca, a la consolidación de la República. Y debemos hacerlo, por conciencia y por dignidad. En su seno de madre amorosa, encontraremos la realización de nuestros ideales de libertad y de justicia, y por la libertad de que hablamos ahora tenemos que juntar todos el pié para hacer uno solo, grande, descomunal, imponente e invencible, que aplaste la araña negra de España, que como decía el llorado maestro Blasco Ibáñez, con sus patas monstruosas i repugnantes, se adueña y tritura, envenena y despedaza las conciencias libres, de voluntades tímidas y débiles (de otro modo no se comprende) agarrándose como un naufrago a una tabla salvadora; a la incultura que engendró al fanatismo del que, por ventura, poco a poco, va librándose la humanidad, porque quienes esgrimieron tan mal sus armas no han hecho otra cosa que herirse con las mismas, haciendo abrir los ojos a los que los tenían cerrados, para que vieran con todo el dolor de su alma la inmensa telaraña en que estaban apresados.

Uno de los problemas que el gobierno de la República tiene rápidamente que solventarnos, es el que, de hecho y derecho nos pertenece, y del

que se apropiaron las clases pudientes, los que siendo hermanos nuestros, los que siendo hijos también de una madre, se creyeron superiores a nosotros, se adueñaron de lo que a nosotros también nos pertenecía y nos esclavizaron. Me refiero al problema de la enseñanza. Hay que exigir escuelas, hay que crearlas con todos los adelantos modernos para que los obreros puedan instruirse gratuita-teórico-prácticamente, y puedan hablar de tu, con cariño de hermano, a los que ahora todo lo pueden, y si entonces no escucharan la voz del corazón del pueblo, con los mismos poderes manuales e intelectuales, crearíamos el estado de nuestra defensa y no tendrían más remedio que escucharnos, humillarse y pedirnos por favor les diéramos un puesto en nuestras empresas, en nuestros negocios, en todos los órdenes de la vida social, y se acabarían, como tienen que acabarse, los espectáculos bochornosos de algunos industriales (?) que tienen operarios, que apenas son niños, pues solo cuentan 9 y 10 años de edad y que por ocho miserables pesetas a la semana, los hacen trabajar como hombres.

ANTONIO ESTRANY.

tres minuts amb el senyor lloses

Carrer de Fontanella. Les deu.

—El senyor Lloses.

—El pare o el fill?

—L'esperit sant.

—¿Com?

—El fill. El conseller municipal, l'esperit més o menys sant de les sessions del dimarts.

—A qui tinc d'anunciar?...

—ALERTA.

Al despatx del advocat.

—Vostè dirà....

—De veres mossen Mir ha dimitit de la Redac-

ció de la Traïció Catalana?...

—Sí; ha dimitit, però la seva dimissió es un truc copiat dels actors de teatre: *Hacen que se van y vuelven*.

—Vol dir que *volverá*.

—Es clar home. *Volverá* amb un pseudònim desconegut, per empipar els redactors d'ALERTA.

—Però què li hem fet, pobres de nosaltres?

—Li heu fet por, vet-ho-aquí. Ha vist que l'atacaveu descaradament i éll ha pensat que li buscaveu polèmica per cantar-li les deu d'últimes.

—Sí; això es veritat però com diu el refrà:

Aquila non capit muscas.

—També sabeu el llatí!...

—Ho sabem tot, però costa tan poc fer el tonto.

—Però de Mossen Mir....

—De mossen Mir ho sabem tot i esperem el dia de cantar clar i net. Sabem l'esperit venjatiu que gasta.

—Vol dir....

—Sí, senyor, sí; éll es capaç d'alegrar-se de la mort d'un senyor, perquè no li donà una feina que li demanava.

—Vol dir?

—Li juro.

—I vostè té proves....

—Testimonis i tot.

—Que no sigui un *chantage*....

—No. Per *chantage* hauriem explotat una confiança qu'ens varen fer dies passats.

—Si necessiten d'un advocat ja ho sap....

—Gràcies i fins un altre.

URS.

a la feina, diputat

*Prou mitings i propaganda,
manifestos de tot banda
i colors.*

*Prou aplausos i maneres,
prou de música i banderes,
bons senyors.*

*Prou anades i vingudes
i de vetllades perdudes
tot parlant
de dret, Llei i Democràcia;
d'això prou, feume'm la gràcia
al instant.*

*Teniu l'acta qu'heu guanyada,
qu'els electors vos han dada
amb el vot
puix qu'el poble al no votar-te
fores rés; era tirar-te
cap el pot.*

*Ara ets diputat, tens acte,
tens un deure, tens un pacte
a complir:
treballar de ferm i noble*

*perquè no s'en tingui el poble
de desdir.*

*Un programa te fitxares
quan al poble et presentares
candidat;
ens ets ara el nostra pare
i al mateix temps ens ets ara
un criat.*

*Si el poble un favor demana
éll sap quan té set o gana
i ademés
sap les lleis que necessita
perquè ens vingui a fer visita
el progrés.*

*Escolta el clam del teu poble,
diputat, si vols ésser noble,
i veuràs
que si dones bona mostra,
per sempre el diputat nostra
tu seràs.*

SERRA.

a l ' a g u a i t

Eleccions.

Eleccions fetes per gent honrada i republicana de debó.

Guanyaren els bons.

I legislaran els nostres destins els que son capços de apagar la sed de democràcia social que tots sentiem.

La jornada del 28 de Juny mereix ésser escolpida amb lletres d'or.

¡Visca la República Ibèrica!

El cardenal Segura va tenir un vot.

Un vot que al nombrar-lo a l'hora del escrutini, fou causa d'una rialla general.

I fou causa de recordar que el cardenal Segura es indigne d'habitar dintre nn país que acaba de donar proves de tan alta ciutadania.

A aquell fulano que feia ballar el gegant el dia del Corpus, per un poc més li haurien fet ballar el can-can.

I ho mereixia. Ja és massa gran per fer el ni-not i massa gran per portar el *ventilador*.

Al davant del Centre Catòlic s'hi montà una guardia *d'honor*.

D'honor per els homes que la formaven.

De vergonya per els del Centre Catòlic.

Ja estem veient un ròtul a la porta que digui.

Local para alquilar.

Però abans l'hauran de desinfectar.

En Mero; aquell gandulàs d'En Mero, ex-carabiner, ex-carter i etern poca-solta, va anar a Santa Pau, el dia de les eleccions, i va cridar ¡visca el Reil

Els de Santa Pau el perseguiren i no pogueren atrapar-lo. D'haver-lo atrapat, a l'hora d'ara a cà la Tia, al Niu d'Or i la confraria dels convertits estarien de dol.

Perquè els de Santa Pau l'haurien mort i ens haurien lliurat Olot d'un mal tipo.

En Marull està enfadat.

Diu que els radicals soms mala gent.

Però sabem cantar malgrat això:

D. Nicanor

es un señor

que antes era radical

pero el señor

D. Nicanor

se ha vuelto ahora un carcamal.

En aquest número van al quadro d'honor: En Mero, el gegant de cân Juanetes, En Troski, o mossen Mir i En Marull.

En Bastons es un mestre d'escola.

La sola cosa que deu ensenyar és: *Formas y maneras de hacer el ridiculo en sociedad.*

En Juanola de Santa Pau no sortí de casa seva, el dia de les eleccions perquè sabia que al carrer imperava un esperit republicà i ciutadania. I éll es l'extrem contrari de tot això. Ell representa la monarquia i la reacció i d'haver-se trobat al carrer l'extrem positiu amb el negatiu forçadament hauria produït la xispa.

I de la xispa haurien sortit varies estaques i de les estaques n'hauria sortit quelcom de dolent per En Juanola.

El més curiós del cas es que dilluns el tal Juanola posà la bandera republicana a l'entrada de casa la ciutat, com si volgués demostrar que festejava el triomf de les esquerres.

I ca barret. La bandera republicana devia onejar al balcó del Centre Republicà, que d'allà sortí l'ambient victoriós del poble de Santa Pau.

El capellà de Joanetes era el qui dirigia la lluita electoral.

A veïam, quan acabaran de fer mala feina aquestes paparres negres.

El rector d'Argelaguer també feia política però el poble l'envià a consolar beates velles i mal carades.

El poble d'Argelaguer, mereix un diploma.

El dia de les eleccions a Sant Esteve tot estava il·luminat i les beates amb amorosa fé pregaven per la victòria de les dretes. Però Déu, que és un bon home, i sabia que la victòria de les dretes equivalia a posar una argolla més al poble, fa fer el sort a les il·luminacions i pregàries de capellans i beates i seguint la justícia divina va fer guanyar les esquerres.

Per això, senyor rector, tingui conformitat i pensi que tot quan fassi contra els vencedors és anar contra la voluntat de Déu.

El nostre rector, també envià un telegrama de protesta per l'expulsió d'En Segura.

Amb això nosaltres coincidim amb el senyor rector:

Protestem de l'expulsió del cardenal Segura. Quan l'agafaren per complotar contra l'estat republicà, no devien haver-lo expulsat: Tancar-lo a la presó i jutjar-lo en severitat que aixís tal vegada, tots aquests *protestants* que protesten acabarien les ganes de protestar.

A Barcelona, En Macià obtingué 109 mil vots.
A Madrid, En Lerroux n'obtingué 134 mil.

No treiem cap mèrit a l'Avi, però tampoc no n'afegim cap al nostre quefe.

En Finet diumenge semblava un inspector de policia.

Amb homes aixís, la Revolució anunciada pels de la capa negra no'ns farà gota de por.

A les Preses guanyaren els reaccionaris.

Fins que el poble no prengui una determinació enèrgica contra el caciquisme d'En Mata, no aniran prou bé.

El mestre, el secretari i el rector deuen estar satisfets, però que no oblidin que *a cada puerco le llega su San Martín*.

Els valencians canten:

En la casa que entra un frare
i la dona té xiquets,
ja tenen a qui dir pare
aquells pobres angelets.

Son molt murrís els valencians, ché.

Extensa varietat de Perfums de Molineaux, Guerlain, Coty, Patou, Houbigant, D'Orsay etc.
Gran assortit de polvos, locions, cremes i tintures per cabell.

= PERFUMERIA LLACH =

La Perfumeria *chic*.

La Perfumeria de la distinció.

¡Compreu-hi avui mateix!

Dijous a l'església del Tura digué missa nova un capellà nou de trinca.

Es trist de veure un home jove qu'esguerra l'ofici, doncs, a l'hora d'ara i tal com van les coses, l'ofici de capellà no es d'aquells d'un pervindre segur.

Debilitatis humanitatis.

L'Ayats i l'Estelrich son els dos diputats elegits per minoria.

Senyors Ayats i Estelrich els demanem de procurar no entorpir la feina pràctica qu'es proposen portar a cap els *nostres* diputats.

Pensin que representen una minoria tan petita...

Dimecres i dijous al Principal vingué en Santpere.

Soms radicals i els sants, encara qu'es diguin Peres, no son de nostra devoció.

Això vol dir que no hi anarem.

A la brigada municipal existeix el favoritisme, segons ens diuen.

Seria necessari establir un rigorós torn dels obrers sense feina.

Els *llimpiabotes* estàn que treuen foc pels caixals.

Els hi posen una patent de 15 pessetes.

Als drapaires també.

Als ambulants de cacauets també.

Als *industrials* qu'arreglen paraigues també.

Al nostre repartidor també.

Amb totes aquestes contribucions potser en feran prou per fer les deu mil pessetes de subvenció als pobres escolapis.

En el número vinent començarà a col·laborar

a ALERTA En Jaume Titus, que farà un estudi geogràfic-satíric del districte d'Olot.

Indústries principals, homes notables, cacics de marca, etimologia del nom; tot això ho té ben estudiat el nostre nou col·laborador regal dels nostres lectors.

L'Olot Law Tennis Club anuncia per el dia 25 de Juliol l'inauguració oficial de les pistes, amb varis partits d'exhibició.

Un aplauso per els organitzadors.

telegramas del extranjero

(No respondemos de la veracidad de estas noticias)

Alfonsito Zancas se ha dedicado a la Filosofía.

Ha descubierto que el nombre de Tierra que se dá a nuestro planeta es impropio. Se basa en que, estando ocupado en su mayor parte por agua, debería llamarse Acuera y no Tierra.

Dice que no se explica porqué se ha de llamar *cuarto de baño* a lo que es un baño entero.

Ni porqué hay tantos *tercios* de la Guardia Civil, siendo así que de una cosa solo pueden haber tres tercios.

También ha caído en la cuenta de que cuando llueve a cántaros dice todo el mundo que cae un agua-cero cuando más propio sería decir que cae un agua-fuerte.

Esto lo hace Alfonsito Zancas para desmentir a los que se empeñan en sostener que él ha usado siempre un léxico chulesco.

¡Y un jamón con chorreras!

¡Ya verán, ya, si se merece o no un sillón académico!

LA TRACA.

De nuestro corresponsal en Fontainebleau

Cuando Alfonsito Zancas se ha enterado del resultado de las elecciones, se ha puesto de un humor de mil demonios. Ha llamado a Quiñones y le ha dicho de tocarle los riñones y ha telegrafado a Luca de Tena llamándole mentecato, después, más tranquilo, ha telefonado a Madame Hanneau pidiendo informes de *l'affaire* de la Gaceta del Franco, ofreciendo sus millones como accionista.

Por la noche ha cenado chez Maxim's en compañía de cuatro bailarinas del Moulin Rouge.

De Bayona me dicen que Segura se encuentra sin un chavo.

Desde su *salida* de España no ha cambiado de calcetines y con lo que suda el pobrecito de Dios, huele peor que el queso de Camembert.

EN JEPET.

París, a tantos de cuantos de tal año.

Imprenta Vda. J. VILA.—Lasauca, 18.—Figueras

Olotins: Llegiu i propagueu ALERTA

Reservat per el
Garatge Baus

Recordeu=vos

*La casa que té i ven més
PERSIANES és la de*

Josep Vives

*Magatzems d'esparteria i
palmeria :=: Fàbrica d'es-
combres :=: Novetats en
persianes de fantasia del
pais i extranger : Es pin-
ten i arreglen les usades*

Despatx: Amargura, 1

Magatzem: Olm, 8

~ OLOT ~

OLOTINS!

Al baixar a Figueres diri-
giu-se a câ La Teta, on per
menjar trobareu un servei
esmerat i econòmic.

Davant l' Agència
d' autos d' Olot
«cân Saraya»

Comerç de grans i vins de totes classes

— DE —

ESTEVE HOSTENCH TRASFÍ

Extens assortit de vins de
taula Dorats i Negres, en
calitats molt superiors i a
preus reduïdíssims.

Selectes vins de Xerez, Mà-
laga, Moscatells, Rancis i
altres. — Xampany garantit
de cava "Lincoln".

Vermouth Cinzano i Aperitiu "Monja-Quina"
Magatzem i Despatx: Carrer de Girona, 8.-OLOT

BALDOMERO PUJOL

PINTOR DECORADOR

SAN RAFAEL, 11

OLOT

Magatzem de Novetats
CASA NYERA
~ DE ~
JOAN GUITART

La casa de les MODES

Sempre les darreres NOVETATS

Carrer de l'Aigua, 10

OLOT

CALÇATS ROVIRA I LA CASA DE LES MITGES

Es la casa de les novelats,
la més important de la pro-
vincia i la que ven més barat

Actualment GRAN EXPOSICIÓ
DE

CALÇATS BLANCS

Les mes grans novelats en
MITGERIA, CULOTS i COMBINACIONS,
GUARDAPOLS, IMPERMEABLES
aixís com les mes grans
existències en

CABASSOS i devantals de HULE,
ARTICLES DE FUTBOL
sols les trovareu en aques-
tes cases.

GRANS REGALS

a tots els compradors

OLOT - Sant Esteve, 6 i 10 - OLOT

Telèfon 60